

7 СВЕТСКИ ТВЪРДЕНИЯ, В КОИТО ВЯРВАТ ХРИСТИЯНИТЕ

Ние сме свикнали с някои от тези заблуди толкова много, че ги приемаме сякаш са взети от Библията. Защо става това? За съжаление, поради нашата неграмотност, защото често чуваме фраза, която звучи добре и просто започваме да я повтаряме, сякаш тя е истина. Но всъщност, много от тях са направо в противоречие с Писанието.

Ще разгледаме някои от тях.

1. Бог помага на тези, които си помагат сами.

Това твърдение не е библейско. Разбира се, Бог ни е дал дарби и таланти, които трябва да използваме. Въпреки това, надеждата ни в собствената сила и твърдението, че колкото повече се стараем, толкова повече ще получим, често блокира работата на Бог в живота ни.

В действителност, Исус помага на тези, които умират за себе си и своите желания (говорим за християни). Той е казал:

„Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си, и така нека Ме последва.“ (Матей 16:24)

2. Бог иска просто да бъда щастлив.

Сред някои от вярващите има мнение, че сякаш Бог е „златна рибка“, която ни изпълнява желанията. Ние често оправдаваме нашите греховни желания с това,

че Бог иска да сме щастливи. Чувството за щастие се основава на емоциите, които зависят от променливите обстоятелства. **Бог иска от нас да Му се доверим, че целта на всичките Му действия е в наша полза, независимо от факта, че в даден момент на нас може съвсем да не ни харесва това, което се случва.**

„Но знаем, че всичко съдейства за добро на тия, които любят Бога, които са призвани според Неговото намерение.“ (Римляни 8:28)

3. Ние всички сме деца на Бога.

Независимо от факта, че Бог е създал всички нас, не всички принадлежим на Него. Само тези, които са се покаяли за греховете си и вярват в Исус Христос като в свой Господ и Спасител, и приемат Святия Дух, могат да нарекат Бог свой Отец.

„А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, тоест на тези, които вярват в Неговото име, които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога.“ (Йоан 1:12-13)

„Защото всички сте Божии синове чрез вярата в Исуса Христа.“
Галатяни 3:26)

:...приели сте Дух на осиновление, чрез Който и викаме :Авва Отче! Така самият Дух свидетелства заедно с нашия дух, че сме Божии чада“ (Римляни 8:15-16)

4. Бог не ни дава според силата.

В действителност, нашият живот е много повече от това, с което можем да се справим. Смисълът на живота в нашия паднал свят не е в това да се стараем и да прилагаме титанични усилия, за да носим бремето си, а в това, да осъзнаем, **че без Божията помощ не можем да се справим, и че трябва да се смирим пред Него.** Това е в основата на християнската вяра. Знаем, че Словото ни казва, че няма да ни се даде да носим повече отколкото ни е силата. Исус е казал: „Елате при Мене всички отрудени и обременени, и Аз ще ви успокоя.“ (Матей 11:28)

5. Понякога се случват лоши неща на добри хора.

Това твърдение изглежда, че има смисъл, но ако ние вникнем в него, ще разберем, че самата идея за „добър човек“ е много субективна. Често нашата дефиниция за това какво е добро и какво е лошо, се основава на сравнението с другите. Например: Иван е добър човек, защото той не е крадец като Петър. Но ние можем да не знаем, че Иван всъщност, макар да не е крадец, може да е прелюбо-

деец или нещо друго. Така че, истината я знае Бог и нашето разбиране за добро е неправилно. Но има и друг, много по-важен аргумент и той е в Словото, което казва:

„Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога.“
(Римляни 8:23)

Също така, трябва пак да кажем, че всичко съдейства за наше добро, и че изпитанията в живота ни са за да се изобрази Исус в нас.

6. Когато умрем, ние ще бъдем ангели при Бога.

Всичко това е просто мит, хората са си хора и ангелите са ангели. Така е било и така ще бъде. В действителност, това твърдение показва елементарно непознаване на Библията. Ангелите са небесни същества, а ние хората, сме от земя, но оживотворени чрез Божия Дух, ако сме го приели. **Няма да се превърнем на ангели, но ще се преобразим и ще „станем подобни на Него“, когато бъдем възкресени.** Всички, дори и невярващите, ще си останат хора и никога няма да бъдат ангели, а само подобни на ангелите, както е казал Исус. Друг е въпроса къде ще отидат и какво ще стане с вече възкресените грешници. Защото техните тела дори вече възкресени, няма да бъдат прославени, а наказани.

7. Изискаността, спретнатостта и подредеността говорят за благочестивост.

Хората около нас наистина може да ни оценяват по това колко акуратно изглеждаме, но не и Бог. **Подредеността няма отношение към святостта.** Това дали ние сме много подредени, чисти и имащи ред във всичко, не говори че сме и святи. Божието слово ни учи за святостта и за това, как се постига тя. **Примера за нас е Исус.** Но пък съвсем не значи, че трябва да сме неспретнати и разхвърляни. **Изобщо, ние трябва да знаем всичко от Божието Слово, което наистина ни дава отговор за всички наши въпроси.**

Нека не приемаме наготово нечий клишета, а внимателно да изследваме Словото и да търсим в него това, което е за нас, защото то е нашето огледало, то е Живото Слово на Бог и ние няма да имаме оправдание, ако го пренебрегнем. Нека не се съобразяваме с този свят, а с това, което казва Бог, защото Неговите думи са истинни и праведни, и Неговото Слово ще се изпълни.

Превод: Светлина за теб